

Tilvejebringelsen af det bedst mulige Samarbejde med Kommunerne ved Afgiftens Opkrævning for ved denne at naa det bedst mulige Resultat for Statskassen.

Det første Stykke i § 4 er enslydende med første Stykke af § 4 i Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler. Sidste Stykke af Paragraffen i det sidstnævnte Lovforslag indeholder den Bestemmelse, at der af Statskassen ugentlig kan anvendes 720 000 Kr. til Nedsættelse af Flæskeprisen til Fordel for alle. Dette bliver ændret. Det er jo i det hele ved § 4, Uoverensstemmelserne i særlig Grad har givet sig til Kende. Nu foreslaas der i § 4 foruden det, der staar i første Stykke, hvorefter Rationeringen til alle opretholdes, saaledes at der tilsikres alle Beboere, som ikke er Selvforsørgere, 200 g Flæsk ugentlig, at der af Statskassen stilles til Raadighed til Nedsættelse af Flæskepriserne i November Maaned et Beløb af indtil 400 000 Kr. ugentlig. I Maanederne December 1919 og de derefter følgende Maaneder indtil 1. April 1920 skal der af Statskassen til Kommunerne ydes et Beløb af 3 Kr 50 Øre for hver Indbygger i Kommunen med Udskydelse af Selvforsørgere og de Personer, der hører til disses Husstande, samt af Skatteyderne, hvis skattepligtige Indtægt overstiger 4 000 Kr. i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, 3 500 Kr. i Købstæderne og Kommuner med bymæssig Bebyggelse og 2 500 Kr. i andre Landkommuner, og dem, som hører til saadanne Skatteyderes Husstande. Det Beløb, som Kommunalbestyrelserne saaledes faar til Raadighed, altsaa 3 Kr. 50 Øre pr. Indbygger med de nævnte Undtagelser, kan af Kommunalbestyrelserne anvendes til ensartet Nedsættelse af Flæskepriserne for de Beboere af Kommunen, som ikke er undtagne ifølge Punkt 1 og 2, dog at Personer, hvis særlige økonomiske Forhold gør Undtagelse rimelig, kan udskydes. Man kan altsaa i Kommunalbestyrelsen vedtage, at visse Folk under Skattegrænsen, der anses for at være saaledes stillede, at der ingen Grund er til at give dem Tilskud til Flæskeprisens Nedsættelse, udskydes, og at det Beløb, der indvindes, kan anvendes til Fordel for de andre, som kommer i Betragtning, altsaa dem under Skattegrænsen. Men „Kommunalbestyrelserne kan desuden efter samme Regler, mod selv at afholde de dermed forbundne Udgifter, foretage en tilsvarende Nedsættelse af Flæskeprisen til Fordel enten for alle øvrige Beboere i

Kommunen eller for en Del af disse, hvis Skatteindtægt ligger under en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Grænse“. Det vil altsaa sige, at Kommunalbestyrelserne kan sætte Grænserne, som her er nævnte: 4 000, 3 500, 2 500, op, men de dermed forbundne Udgifter skal Kommunerne selv afholde. Kommunen kan altsaa give til alle, men skal selv afholde Udgifterne, og disse Udgifter kan dækkes igen ved Udskrivning af Tillægsskat i Overensstemmelse med de Regler, der er givne for denne Skats Udskrivning. Flæskepriserne vil efter Lovforslaget, som det her foreligger fra Fællesudvalget, stige; en Kalkulation over, hvor stor Stigningen vil blive, viser os, at for November Maaned vil Flæskepriserne for Brystflæsk og Bovstykke blive 2 Kr. 70 Øre pr. kg. Det er jo en meget betydelig Stigning i Flæskeprisen fra, hvad den er nu, nemlig 1 Kr. 65 Øre. Men da de Midler, der stilles til Raadighed til Flæskeprisens Nedsættelse, er reducerede fra, hvad der oprindeligt var foreslaaet: 720 000 Kr. om Ugen, til kun 400 000 Kr. om Ugen, er det forstaaeligt, at Flæskepriserne vil stige. De vil blive noget mindre i de Maaneder, der følger efter, December, Januar, Februar og Marts Maaned — forudsat da, at man kan regne med det samme Udgangspunkt, nemlig 3 Kr. 10 Øre til Slagterierne —, idet Beregningen skal foretages paa en anden Maade, da det kun er dem, der ligger under Skattegrænsen, der kommer i Betragtning ved Uddeling af Rabatmærker. Flæskerationeringen til de vanskeligst stillede maa i det hele taget herefter, bortset fra November Maaned, foretages paa den Maade, at der tildeles Beboerne Rabatmærker.

Ifølge § 4, 1ste Stykke, bemyndiges Indenrigsministeren til at træffe Overenskomst med Slagterierne om Udrationering af de 200 g og de Priser, der skal betales derfor. Men jeg gaar ud fra som givet, at Ministeren i det hele taget er bemyndiget til at føre de Forhandlinger med Slagterierne, som er nødvendige for overhovedet at skaffe det nødvendige Flæsk til Veje, som skal bruges her i Landet i den frie Omsætning, altsaa udenfor Rationeringen.

§ 5 i den foreliggende Skikkelse er ændret i Forhold til § 5 i Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler, idet den indskudte Sætning om, at Indenrigsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg kunde træffe Foranstaltninger til at imødegaa